

[Finansministeren.]

sen, der var inde på nogle betragtninger om finansloven, vil jeg sige, at jeg i hvert fald for mit vedkommende ville finde det mest rimeligt at vende tilbage til denne diskussion, når vi kommer til tredjebehandlingen af finanslovsforslaget. Jeg har så meget mere grund dertil, som der er aftalt et møde mellem finansudvalget og mig på fredag, hvor jeg har visse oplysninger at give, og jeg synes, det vil være rimeligt at afvente dette.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte om de gode virkninger af forliget i juni sidste år. Det havde gjort en god virkning på dansk økonomi, sagde det ærede medlem, og derfor skulle vi ikke være kede af det forlig. Nu ved jeg ikke, hvor kede nogen er af dette forlig. Jeg skal i hvert fald for mit vedkommende, skønt jeg ikke personligt medvirkede under de forhandlinger, der fandt sted, sige, at efter mit skøn var der særdeles gode ting i dette forlig. Jeg finder, at omlægningen til en omsætningsafgift var en rimelig foranstaltning. At jeg så ligesom mine partifæller hellere havde set den placeret i detailledet er en anden ting. Jeg finder også, at den skala for udskrivning af statsindkomsts-katten, som blev aftalt, var en fornuftig skala, og derfor var det forslag, regeringen kom med den 22. februar, jo heller ikke, at man skulle slette den aftale, men forslaget gik ud på, at man skulle udsætte disse skattelettelser, men i øvrigt fastholde, hvad man dér var blevet enig om. Det vil jeg gerne have sagt, for at det ærede medlem ikke skal gå rundt i den tro, at vi alle sammen er dybt nedbøjet over det, det skete sidste sommer.

Men så må jeg også føje til, at jeg har lidt vanskeligt ved at se sammenhængen mellem den ganske lyse vurdering, som det ærede medlem anlagde på virkningen af forliget sidste sommer, og den meget mørke vurdering, det ærede medlem anlagde på den helhedsløsning, som regeringen har foreslået, og som i alt fald det ene af de

forslag, vi her drøfter, er et led i. Det er ligesom det ærede medlems evner til at opfatte lys og mørke er stærkt afhængig af, hvor han selv er placeret i billedet. Hvor det ærede medlem selv er med, dér ser det lyst og strålende ud, og hvor det ærede medlem holder sig udenfor eller måske føler sig holdt udenfor, dér tegner alt sig mørkt i mørkt. Jeg synes, det ærede medlem skulle se at få at lidt mere afbalanceret syn på tingene.

I øvrigt vil jeg gerne anbefale det ærede medlem, når nu Folketingstidende med hans tale kommer til at foreligge, at studere de ganske fornuftige ræsonnementer, det ærede medlem anstillede omkring skatteforholdene i forbindelse med den nye udskrivningsskala, sambeskatning o. s. v. Jeg tror, det ærede medlem vil finde, at der deri ligger overordentlig megen god argumentation for at gå over til skat ved kilden. Dette være sagt i forbifarten.

Må jeg så vedrørende sambeskatningsproblemerne sige, at det udvalg, som har arbejdet med disse problemer, er færdigt med sit arbejde, og når udvalgsbetænkningen ikke hidtil har foreligget, hvad jeg stærkt beklager, skyldes det trykkeritekniske vanskeligheder. Det hænger bl. a. sammen med, at det er en betænkning med mange tabeller i. Vi er fra regeringens side af den opfattelse, at der må ske noget på dette område, men ikke med virkninger for de i 1962 indtjente indtægter og altså ikke med virkninger for skatteåret 1963-64, og man kan derfor ikke sige, at der på nuværende tidspunkt er forpasset noget med hensyn til dette spørgsmål, som jeg altså stadig mener vi både kan og skal vende tilbage til.

Jeg går da uden videre ud fra, at heller ikke venstre og de konservative havde tænkt sig, at der med hensyn til sambeskatningen skulle ske ændringer for de indtægter, der er tjent i 1962. Det ville da i hvert fald stå dårligt til den aftale om udskrivningsloven, som blev indgået sidste sommer. Havde man haft nogle tanker i den ret-